

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Nucleus Practici Tractatus, De Legibus

Marchius, Ewald

Coloniæ Agrippinæ, 1660 [erschienen] 1661

§. 41. Virtutem Patientiæ, ac ejusdem utilitatem & necessitatem describit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42256

110 *Nucleus mysticus Legis*

Ex oraq; Deum, tua qui certamina cernit,
a Ut ferat auxiliū, assistat, defendat ab ho-

st e,
Tunc securus eris, victoria certa sequetur,
Confususque hostis fugiet, pacemque relin-

quet
b Ad tempus, minimeque tamen, cessabit ab

armis,
Invenietque novas artes, fraudesq; nocendi.
Hinc repetenda prior pugna est, roburque

virile
Sumendum, nec danda quies, nisi morte per-

acta

§. 41.

Virtutem PATIENTIÆ ac ejusdem utili-
tatem & necessitatem describit.

Omne quod tibi applicitum fuerit accipe, &
in dolore sustine, & in humilitate tua PA-

TIENTIAM habe, Eccl. 2. v. 4.
In PATIENTIA vestra possidebitis animas

vestras, Luca 21. v. 19.
PATIENTES igitur estote fratres usque ad

adventum Domini, Jac. 5. v. 7.
I Nter virtutes, Cœli queis regna meremur,
Præcipue excellit duri PATIENTIA vi-

atrix,

a Rom. 10 b Luca II.

a Virtutum Custos, Radix, Aurigaque, cur-
rus,

b Quam docuit Christus, factoque exercuit
ipso,

Discipulisque suis, servandam iussit ubique.

Quâ sine, nulla potest vere subsistere virtus,

Quæ nucleo dulci, duro sed cortice constat:

Anne homo, tam foelix, in mundo cernitur
ullus,

c Conditione gravis, pauper, seu stemmate
clarus,

Qui semper lætus, fortuna ususque favente?

In cunctis foelix? nunquam contraria sensit?

Vix credo, ex cunctis reperiri millibus, u-
num:

Hoc fructu optato, gaudet PATIENTIA sola:

Obscurare solet Phœbum, nubecula sæpe,

Et mare pacatum, minime prævisa procella:

d Sic nihil est homini stabile, aut quod per-
manet idem,

Subditur at varijs, momento motibus uno,

Nunc tristis, lætus, sanus, morbove laborans,

Dives, egeris, tum pace fruens, mox litibus
ardet

Nam velut, alterno inconstans fluxuque re-
fluxu

a Tur-
a S. Gregor. hom. 34. in Evang. S. Thom. 22.
b Luca 21. *c* Iob. 14. *d*
Dan. 5. Ester 7, Dan. 4.

a Turbatur Pelagus, descendit, scandit in altum,

b Sic variatur homo, rerum murante recurso,
Æqualique statu, in vita, vix permanet unquam;

Et multi tamen, insipientis cordis Alumi,
In Mundo requiem venantur, & otia querunt,

c Quæ non inveniunt, nisi sint virtute probati:

Non ulla est virtus, toti sic utilis orbi,
Perficiensque hominem, quam sit PATIENTIA firma,

d Hac bene munitus, poteris perferre quod optas,

Morbos, pauperiemque pati, ac contraria quævis:

Absque hac, jejulare grave est, orare molestum,

Ac animi motus, durum superare nocivos,
Atque injusta PATI, vitijs indicere bellum,

e Res famamque tuam lædenti, ignoscent prompte,

a Cui

a Psal. 106. *b* Psal. 39. *c* Eccles. 2. *d* Tobia 2. Iob 4. & 16. Psal. 9. Proverbiorum 9. Ecclesiast. 8. Roman. 5. *e* Matth. 5. Luca 6. Roman. 5.

a Custodire oculos, *b* aures, *c* linguamque loquacem,

d Continuo pravam naturam, vincere bello,
Quæ solus PATIENS, animo bene perferet æquo,

Invito impatiens, sine spe mercedis & ulla.

e Nulla adversa timet PATIENS, ad cuncta paratus,

Cum patiendo sciat, meriti se augere coronam,

Fertque Crucem placidus, sequitur sine murmure Christum,

Ductorem fidum, qui vires addit Eunti

Demonstratq; vias, & onus portare juvabit,

Ad Montis donec, veniat suprema SIONIS,

Præmia ubi capiet, perpeffo digna labore;

Est Rosa cum spinis PATIENTIA, fundit odorem:

Flos gratum, spinaq; caret, dum sente revulsus:

Sic in terra adversa manent, sed præmia cœlum

f Servat, cessat spina, manet Rosa florida semper:

Hinc

a Job 30. *Pf.* 118. *b* Eccl. 28. *c* *Pfal.* 38. *d*

Gen. 4. *Matth.* 16. *Ioan.* 21. 1. *Cor.* 9. *S. Aug.* 17.

20. in *Ioan.* *S. Greg.* hom. 22. in *Evang.* *c* *Pfal.*

26. & 22. *Job* 1. *f* 2. *Matth.* 7.

Hinc bene si sapias & fundamenta quietis
Sternere certa velis, quæ non turbatio tol-
lat,

In cunctis PATIENTER age, & turbabere nun-
quam,

Efficiet dulces. PATIENTIA sancta labo-
res,

Suscipietq; volens, divini signa favoris,
Eveniant quæcunq; velint, contraria sur-
gant,

Est in tristitiâ, certus PATIENTIA portus,
In bello gladius, scutum, defensio, murus,
a Mons firmus, Castrum, quod non vincetur
ab hoste;

Ut condimentis, Escæ redduntur amaræ
Dulces, dura caro mollis, gustuque suavis;
Sic condire cibos, poterit PATIENTIA du-
ros

Virtutum, cordis quarum dulcedo palatum,
Sic solet afficere, ut videatur melle reple-
tum,

b Certus quod pœnam, requies æterna sequa-
tur:

Nil grave virtuti, quando PATIENTIA nu-
trit,

Quæ

a Tob 2 psal. 962 & 70. Luca 8. & 24.
Rom. 5. & 15. b 2. Matth. 7.

Quæ minus haud recreat, quam nutrix lacte
pusillum;

Nobilis est virtus, quam dat PATIENTIA
cordi,

Hæc si deficiat, virtutis nomen inane est,

Nec meriti, laudisve capax, fastidia gignit,

Quod panis vitæ tribuit PATIENTIA con-
fert

Omni virtuti, si sit meritoria cœli:

Virtutis sedes, posita est in rupibus al-
tis,

Ascensus quorum durus, plenusque peric-
lis,

Ni comes adfuerit PATIENTIA, robur adau-
gens:

In cunctis ergo rebus, PATIENTIA Dux sit,

a Quæ faciet leve, quod grave, diminuetq;
laborem:

Non est in campis, fructus pretiosior ullus

b Utiliorque homini, quam sit PATIENTIA
constans

Hæc, si forte cares, nec flos hic crescat in hor-
to

Interni cordis, totis conabere votis,

Exorare Deum, ut folium transmittat ab al-
to,

Quo

a Matth. ix. *b* S. Cyprianus Serm. 3; de
Patientia

Quo faciat dulces flores, quos credis amaros.

S. 42.

Æternitatem describit, & continuam eius memoriam habendam docet.

Cogitavi dies antiquos, & annos æternos in mente habui, *Psal. 47. v. 6.*

Incurvati sunt colles Mundi, ab itineribus Æternitatis eius. *Habacuc 3. v. 6.*

Discedite à me in ignem æternum, qui paratus est Diabolo & Angelis eius, *Matth. 25 v. 41.*

Qui pœnas dabunt in interitu Æternas, à facie Domini, & gloria Virtutis eius. *2. Thessal. 1. v. 9.*

Continet Æternum, spacia infinita per æva,

Deficit & nunquam, sed semper permanet idem,

Non illud facunda potest, edicere lingua,
Nec capere ingenium, aut doctus describere
versus;

Illius hinc umbram solam, monstrare laboro
Æterni nemo, vastum penetrabit abyssum,

Descendet semper, nec erunt vestigia finis;
Æternum, verbum durum est, si Æterna
sequatur

2. Matth. 25.

Pœna: